

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022

ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΟΝΟΜΑ: Βαθμός %
ΗΜ/ΝΙΑ: / 10 / 2022 ΤΜΗΜΑ: ☺

Α' Ομάδα

A.1. Να γράψετε στο τετράδιό σας τις **ορθές ιστορικά φράσεις** που προκύπτουν από τη σωστή **αντιστοίχιση** των δεδομένων των παρακάτω στηλών, χρησιμοποιώντας για καθεμιά από τις φράσεις που θα γράψετε **ένα** μόνο δεδομένο από κάθε στήλη. (Περισσεύει **μόνο ένα στοιχείο** από τη στήλη Α').

(/12 μονάδες)

Στήλη Α' ΠΡΟΣΩΠΟ	Στήλη Β' ΕΝΕΡΓΕΙΑ	Στήλη Γ' ΕΤΟΣ
1. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος,	α. υπέδειξε το νέο Αρμοστή Κρήτης,	I. το 1898.
2. Ο βασιλιάς της Ελλάδας Γεώργιος,	β. απηύθυνε διάγγελμα προς τον Κρητικό λαό,	II. το 1906.
3. Ο Αλέξανδρος Ζαΐμης,	γ. ανέλαβε καθήκοντα Γενικού Διοικητή Κρήτης,	III. το 1910.
4. Ο Στέφανος Δραγούμης,	δ. ανέλαβε την Προεδρία της Κρητικής	IV. το 1912.
5. Ο Ύπατος Αρμοστής Γεώργιος,	Κυβέρνησης,	

A.2. Να καταγράψετε:

(/13 μονάδες)

α) το περιεχόμενο του όρου **“Συνθήκη των Σεβρών”**. (4 μονάδες)

β) το περιεχόμενο του όρου **“Άρθρο 4 της Συνθήκης του Λονδίνου”**. (4 μονάδες)

γ) τους λόγους που οι ηγεσίες των κομμάτων παρουσίαζαν μεγάλη διάθεση για **καταστρατήγηση** του συντάγματος και ενίσχυση των μηχανισμών καταστολής κατά την περίοδο **1923-1936**. (5 μονάδες)

B.1. Να αναφερθείτε στις βασικές **θέσεις** και την **εξέλιξη** του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος Ελλάδας (**Σ.Ε.Κ.Ε.**) από την ίδρυσή του το 1918 έως και το 1924.

(/13 μονάδες)

B.2. Να καταγράψετε τα **προβλήματα** που έφεραν τα πρώτα νέφη στη λειτουργία της Κρητικής Πολιτείας, **εκτός** από την διαχείριση του εθνικού ζητήματος της Ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα.

(/12 μονάδες)

Β' Ομάδα

Γ.1. Στηριγμένοι στις γνώσεις σας και τα παρακάτω κείμενα να αναφερθείτε:

(α) Στην **κήρυξη** της **Επανάστασης του Θερίσου** και τη **διάδοσή** της στην Κρήτη μέχρι τη στιγμή που ο Ελευθέριος Βενιζέλος ανέλαβε να ενημερώσει το λαό και τους εκπροσώπους των Δυνάμεων για τους λόγους και τους σκοπούς της. (13 μονάδες)

(β) Στη διπλωματική διευθέτηση που επιχειρήθηκε για την κρίση στις Μουρνιές της Κυδωνίας το Νοέμβριο του 1905. (12 μονάδες)

() /25 μονάδες

Κείμενο Α': Από το πρωτοσέλιδο της Εφημερίδας *Καιροί*, φύλλο του Σαββάτου, 12/3/1905.

Διενεμήθησαν ήδη εις τον Κρητικόν λαόν προκηρύξεις των επαναστατών, αι οποίαι τον καλούν εις την εξέγερσιν. [...] Κατά τας πληροφορίας μας, ολίγιστοι θα είνε οι Κρήτες, οι μη συμμεριζόμενοι το κίνημα τούτο [...] Εκτός της ανωτέρω προκηρύξεως προς τον λαόν, οι επαναστάται απήνυθον και προς την Κρητικήν χωροφυλακήν την εξής προκήρυξιν την οποίαν διένειμαν εις τους άνδρας αυτής:

«ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΝ

ΑΔΕΛΦΟΙ!

Ούτε οι αγώνες των πατέρων ημών, ούτε οι ιδικοί μας αγώνες απέβλεπον εις την ίδρυσιν Πολιτείας, ως η παρούσα. [...] Εχομεν υποχρέωσιν απέναντι του Εθνους μας, το οποίον εφέραμεν εις το χείλος του κρημονού και το εθέσαμεν υπό τον ξενικόν έλεγχον, έχομεν υποχρέωσιν απέναντι της ενδόξου ιστορίας μας να εμμένωμεν σταθεροί εις το προγονικόν πρόγραμμα και να μη απομακρυνώμεθα αυτού. [...]

ΑΔΕΛΦΟΙ!

Δεν έχετε καθήκον να υπερασπισθήτε Πολιτείαν εις σύγκρουσιν προς τας εθνικάς ιδέας ερχομένην, καθήκον έχετε να υποταχθήτε εις την εθνικήν ιδέαν, εις την ιδέαν εκείνη με την οποίαν τόσαι γενεαί μέχρι τούδε εγαλουχήθησαν, εις την ιδέαν εκείνην, εις τον βωμόν της οποίας και οι πατέρες ημών και ημείς αυτοί τόσας εκατόμβας εθύσαμεν¹. Σας εξορκίζομεν εις τον πατριωτισμόν σας να μη πικράνετε τόσους εθνομάρτυρας, των οποίων τα οστά τρίζουν σήμεραν εις τα μνήματα εξ αγαλλιάσεως. Σεβασθήτε την ένδοξον ιστορίαν μας και φοβηθείτε την στιβαράν χείρα αυτής. Ενωθήτε και σεις μεθ' ημών εις κοινόν αγώνα, ίνα από κοινού επιδιώξωμεν την ποθητήν ένωσιν ίνα χορεύσωμεν όλοι μαζί τον εθνικόν χορόν κατά την εθνικήν ανάστασιν. Ενωθήτε και σεις μεθ' ημών, όπως δια της ένωσης πάντων ημών επιτύχωμεν ευχερέστερον την ένωσιν την εθνικήν.

Εν Χανίοις τη 10 Μαρτίου 1905»

Κείμενο Β'

Ακολούθησε νέος κύκλος διαπραγματεύσεων, με αποτέλεσμα να συνταχθεί κοινή διακοίνωση στον πρίγκιπα Γεώργιο, στις 10/23 Ιουλίου και την επομένη στον πατέρα του. Η διακοίνωση αυτή περιείχε τις ακόλουθες προτάσεις: μεταρρυθμιστικά μέτρα για τη χωροφυλακή· δημιουργία πολιτοφυλακής με τη συνεργασία Ελλήνων αξιωματικών (όχι από τα ενεργά στελέχη)· υπαγωγή και των δύο οργανώσεων στις διαταγές του ύπατου αρμοστή· δάνειο 9.300.000 φράγκων υπό τον έλεγχο της δημοσιονομικής επιτροπής της Αθήνας· πλήρη ισότητα μωαμεθανών και χριστιανών και τέλος το διορισμό μικτής επιτροπής για την αντιμετώπιση θρησκευτικών διοικητικών προβλημάτων. [...]

Η διακοίνωση αυτή δεν ικανοποίησε την Κρητική Συνέλευση ούτε το βασιλιά και την κυβέρνηση της Ελλάδας. [...] Ο Βενιζέλος όμως είδε ότι, όπως παρουσιαζόταν η διεθνής κατάσταση, ο προτεινόμενος διακανονισμός αποτελούσε ό,τι καλύτερο μπορούσε να γίνει προς το παρόν. Έβλεπε επίσης ότι, εφόσον η Μεγάλη Βρετανία εξακολουθούσε να παρέχει την υποστήριξή της, η Κρήτη θα κέρδιζε τελικά την ένωση με την Ελλάδα. [...] Στις 20 Οκτωβρίου/2 Νοεμβρίου ο Βενιζέλος κατέληξε σε συμφωνία με τους προξένους· οι Επαναστάτες θα παρέδιδαν 700 τουφέκια και θα γύριζαν στα σπίτια τους. Ο πρίγκιπας Γεώργιος, που δεν είχε ερωτηθεί, δέχτηκε τους όρους της συμφωνίας παρά

¹ Εθύσαμεν: θυσιάσαμε

τη θέλησή του. Το αποτέλεσμα ήταν να συμβουλευτεί ο βασιλιάς Γεώργιος το γιο του να παραιτηθεί από το αξίωμά του.

Daglas Dakin, Η ενοποίηση της Ελλάδας, ΜΙΕΤ, σελ. 261 και εξής.

Δ1. Συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις και αντλώντας τις απαραίτητες πληροφορίες από τα κείμενα που σας δίνονται, να αναφερθείτε στις **εσωτερικές κοινωνικές και πολιτικές** συνθήκες που επέτρεψαν στον **Ιωάννη Μεταξά** να καταλύσει το δημοκρατικό πολίτευμα και να επιβάλλει δικτατορία. (/25 μονάδες)

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Ο θάνατος του Βενιζέλου έκλεινε μια περίοδο της πολιτικής ζωής της Ελλάδας, γεμάτη πάθη και φανατισμούς, ενώ ο θάνατος του Κονδύλη, του Δεμερτζή και του Τσαλδάρη έφερνε ευνοϊκά προς το προσκήνιο της πολιτικής ζωής της χώρας τον στρατηγό Μεταξά, εφόσον μάλιστα όλες οι αλληπάλληλες προσπάθειες των πολιτικών κομμάτων για τον σχηματισμό πολιτικής κυβερνήσεως είχαν αποτύχει. Την παραμονή του Μεταξά στην εξουσία εξασφαλίζει και η ψήφος εμπιστοσύνης ή ανοχής που του έδωσαν στις 25 Απριλίου οι αρχηγοί των πολιτικών κομμάτων, εξαιρέσει του Αλέξ. Παπαναστασίου, του Αλ. Μυλωνά και του Γ. Παπανδρέου. Ενόμιζαν ότι η λύση πολιτικού θέματος με την κυβέρνηση Μεταξά ήταν προσωρινή και ότι θα τους επέτρεπε να εξακολουθήσουν με άνεση τα παζαρέματά τους.

Α.Ε. Βακαλόπουλος, Νέα ελληνική ιστορία, εκδόσεις Βάνιας, Θεσσαλονίκη 2005, σελ. 403- 404.

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Στις 24 Ιουλίου (1936) η συντηρητική Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος και η κομμουνιστική Ενωτική Συνομοσπονδία αποφασίζουν να κηρύξουν πανεργατική πανελλαδική απεργία για τις 5 Αυγούστου με κύριο αίτημα να μην εφαρμοστεί το διάταγμα «περί υποχρεωτικής διαιτησίας» στις εργατικές διαφορές, το οποίο είχε ψηφιστεί στις 21 Ιουλίου. Ακολουθούν διάφορες κατά τόπους κλαδικές απεργίες στις βιομηχανικές περιοχές, Λαύριο, Πειραιά και αλλού με συμπλοκές. Στις 28 Ιουλίου ο Σοφούλης με επίσημες ανακοινώσεις του στις εφημερίδες δηλώνει ότι μετά τη λήξη του πενταμήνου θα άρει την εμπιστοσύνη προς την κυβέρνηση Μεταξά. Η δήλωση αυτή επισπεύδει την κήρυξη της δικτατορίας.

Α.Ε. Βακαλόπουλος, Νέα ελληνική ιστορία, εκδόσεις Βάνιας, Θεσσαλονίκη 2005, σ. 405.

ΚΕΙΜΕΝΟ Γ

Στην πραγματικότητα η δικτατορία ήταν ο τρόπος που επέλεξαν ο βασιλιάς από αισθήματα ανασφάλειας της δυναστείας, που γνώριζε ότι είχε πάντα αντίθετό της, παρά το συμβιβασμό μαζί της του βενιζελισμού, το μισό τουλάχιστον του ελληνικού λαού, και ο Μεταξάς από άκρατη φιλοδοξία αλλά και ιδεολογικό φιλοφασιστικό προσανατολισμό και απέχθεια προς τον κοινοβουλευτισμό, για να αντιμετωπίσουν τη συνεχιζόμενη πολιτική κρίση ενόψει και της διεθνούς αναταραχής.

Σπ. Λιναρδάτος, «Η δικτατορία Μεταξά» στο Νεότερη Ελληνική Πολιτική Ιστορία, 1750- 1940, σελ. 423

Εν Δυνάμει

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

(Καλή) Επιτυχία ☺ σε όλους !!!